

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2011. FEBRUÁR XXII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

KETTŐS ÉVFORDULÓ A SZILÁGYSOMLYÓI GYÜLEKEZETBEN

HETEDIK KÜRTSZÓ

„... ha a gyökér szent, az ágak is azok.”

Róm 11,16b

Mérföldkő és főhajtás

Szűcs János főgondnok köszöntötte (lásd Hetedik kürtszó rovatunkat) a gyülekezetben két évztizede szolgáló Mike Zoltán lelkipásztort és feleségét, a nőszövetségi elnöknasszonyát. A presbitérium ajándéka egy ezüstkehely volt

A '89-es fordulat után korlátlan lehetőség nyílt a különböző szervezetek, alapítványok létrehozására. A jól működő szervezetek szép példája a szilágysomlyói Ifjúsági Keresztyén Egyesület (IKE), amely 2010. november 20-21-én ünnepelte megalakulásának 20. évfordulóját. A november 21-i délelőtti istentiszteleten kettős ünnepet ültünk: az IKE-évforduló mellett lelkészünk, Mike Zoltán húsz éves somlyói szolgálatát is ünnepeltük.

Az eltelt két évtizedet sokszínű tevékenység jellemezte. A teljesség igénye nélkül szeretnénk megemlíteni néhányat, amelyekre büszkék lehetünk. 1990. október 3-án tizenegy taggal indult a csoport. Az első templomi szolgálatunk a reformáció alkalmából bemutatott szavalatokból és énekszámokból állt. 1991-ben már rock-passióval szolgáltunk több mint harmincfős csapattal, virágvasárnap Szarvason, húsvétkor pedig gyülekezetünkben léptünk fel.

A csoport létszáma rohamosan nőtt, három éven belül már több mint nyolcvan voltunk.

A kezdeti időszakban talán az jelentette a legfőbb vonzerőt, hogy lelkészünk megírta a szenvedéstörténet szövegét, Ilies Sorin és muzsikus barátai pedig megzenésítették azt.

1993 márciusában megőrzés céljából átvettük a 83 éves szilágysomlyói daloskör zászliját addigi őrzőjétől, Acsádi Elektől. Fél éven belül elkészítettük ifjúsági csoportunk zászliját, ami végigkísérte tevékenységünket.

A zászlon kívül ifjúsági újságot szerkesztettünk, egyedi jelvényünk volt, állandó kórusunk mellett színjátszó csoportunk, bevettük a gyermek-istentiszteletet, sporttevékenységeket, kórustalálkozót és ifjúsági tábor szerveztünk (1997).

Szeretetszolgálatokat végeztünk itthoni és külföldi gyülekezetekben, kórházakban és öregotthonokban. Rendszeresen részt vettünk imaheti szolgálatokon különböző gyülekezetekben. De nemcsak egyházi rendezvényeken voltunk jelen, hanem a város kulturális életében is részt vettünk: március 15-i ünnepségeken, Báthori Napokon és emléktábla avatásokon szolgáltunk.

ACSÁDI ANNAMÁRIA és SZABÓ GABRIELLA
FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

SZILÁGYSOMLYÓ református közössége ma fejet hajt lelki őrállója, lelkipásztora előtt. Mérföldkőhöz értünk. Hosszú, szívós, kitaró munka eredményeképpen ma büszke lehet közösségünk azért, hogy felvállalt kötelezettségeit teljesítette, talán túlszárnyalta. Így ma abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy egyházmegyénk egyik legerősebb gyülekezete közé tartozunk, amelyek már nemcsak egy pásztorát követő nyáj, hanem istenfélő, tenniakaró és bizonyító gyülekezet.

A SZILÁGYSOMLYÓI Református Egyházközség isteni áldásban részesült azáltal, hogy lelkipásztorának választotta Mike Zoltán tiszteletest, az akkor somlyóújlaki lelkipásztort. Huszonöt esztendeje lelkipásztor, és immár huszadik éve annak, mindannyiunk meglepedésére, felelősséggel és kitarással teljesíti lelkipásztori szolgálatát Szilágysomlyón, kedves feleségével, Mike Gyöngyvérrel együtt, aki egyben nőszövetségi elnöknasszonyunk is. Két évtizede fáradtságot, energiát nem kímélve munkálkodnak azon, hogy életerős maradjon a somlyói gyülekezet.

A PAPSÁG igazi titka, hogy az választhatja ezt a tisztséget, akit Isten elhív. Örülök, hogy Isten Téged elhívott erre a tisztségre. Légy hálás Istennek azért, hogy érdemesnek talált erre a munkára, ennek végzésére elegendő erőt, lelki tehetséget adott.

MIVEL KÖSZÖNHETEM, köszönhetjük meg ezt az egész családjával vállalt és végzett munkát? A szó kevés ehhez. Mint hivatásomat meggyőződésből gyakorló református tisztségviselő, egy igeverset hagyok beszélni magam helyett: „Légy hív mindhalálig és neked adom az életnek koronáját.” (Jel 2,10) Ösztönöznek minket ezek a sorok, azt súgva, hogy álljunk ki a vállalt kötelezettségek mellett, még akkor is, ha olykor nem kecsegtet haszonnal, dicsérrellet.

EZT TESZI ÉS tette az elmúlt húsz év során Mike Zoltán lelkipásztor: építkeztünk, fejlődöttünk, s ha néha megtorpantunk, ott volt ő, hogy felemelje, segítse gyülekezetét. A lanckadatlan munka meghozta gyümölcsét. Az 1737-ben felépített templomunkra, nagyon ráfért egy általános felújítás. Lelkipásztorunk is felismerte ezt, és a presbitérium lelkes hozzáállásával sikerült meg is valósítani. Templomunk kívül-belül megújult, sikerült a

SZÜCS JÁNOS, főgondnok
FOLYTATÁSA A 4. OLDALON

„Épüljete fel lelki házzá” – hitépítő rovat /2. Életút – Józsa Ferenc lelkipásztor /4.

„Egy pedig öközlük, mikor látta, hogy meggyógyult, visszatérel, dicsőítvén az Istent nagy szóval, és arccal leborula az ő lábainál, hálákat ada néki...” (Lk 17,15-16)

Az egész világ Isten szeretetéről beszél. Kezdebe veszel egy darab kenyeret és megkérdezed: mi ez? Kenyér – válaszolod. Hát még mi? Étel. Hát még mi? Nem tudod? Megmondom: Isten ajándéka. Egy pohár kristálytisza víz – Isten ajándéka. Fűtött szoba, párolgó leves az asztalon, az otthon édes békéje, az egészség, a gyógyulás, mind, mind Isten ajándéka.

Mi a haszna? Mire szolgál? A jóléti társadalom már csak ezt a kérdést ismeri, s ami csak hasznosságból fakad az önzés és kapzsiság, az irigység és gyűlölet. A hasznosság teszi az embereket bálványimádókká, aki a hasznosat akarja szólni, tenni, szolgálni az nem Istennek szolgál, hanem a mammonnak. Ha dolgaink nem Isten ajándékai többé, akkor az ember nem érzi megajándékozottnak magát, s minden jóléte mellett szíve szegény marad.

Az Istenből áradó és táplálkozó szeretet olyan, mint a forrás, fakadni akar, olyan, mint a napfény, ragyogni és áradni akar, olyan, mint a virág, nyílni akar. A szeretet jellemzője, hogy ki akar törni és meg akar mutatkozni. Az emberek felé irányuló isteni szeretet is ilyen, a gyermek átkarolja szülei nyakát, a jegyes megcsókolja jegyesét, a jóbarát megszorítja barátja kezét. Mivel lehet kimutatni Isten iránti szeretetünket? Mivel mutathatjuk meg egymás iránti szeretetünket?

Istent nem tudjuk sem megölelni, sem megcsókolni, de hálaadással kimutathatjuk szeretetünket Iránta. Isten szeretete által van nemzeded, édesanyaként téged vigyá-

A LÉLEK CSENDJE

Aki hálás, megelégedett

zó, szerető, vezető hazád, szülőfölded, anyanyelvéd, anyaszentegyházad, családod, gyülekezeted. Isten szeretete gyógyított meg. Ha mindezt a szíveddel, lelkeddel látod, szeretet ébred szívedben, és ez a szeretet kitör: hála Neked, Istenem, mindenért!

Amikor valamit vásárolok, nem azt szoktam kérdezni, mibe kerül, vagy mit fizetek érte, hanem azt, hogy mivel tartozom. Istennek mivel tartozunk? Hálával. Ha kérni tudunk, tudjunk köszönni is. Jézus körül a vak kérte, hogy lásson, a süket, hogy halljon, a béna, hogy járni tudjon, a poklosok pedig, hogy megtisztuljanak.

Miklós János: A belényesújlaki templom

Tízen tisztultak meg és csupán egy jött vissza, hogy hálát adjon.

A hálaadás a lélek nemessége, finomsága, műveltsége. Már a legkisebb gyermeket is hálaadásra és köszönetmondásra neveljük. Aki hálás, megelégedett, nem azon kesereg, ami hiányzik, hanem annak örül, ami van. A hála egyben az igazi öröm forrása is. A hálás emberek sohasem mogorvák, pesszimisták, penészszagúak. Öröm és béke sugárzik belőlük, minden napjukat ezzel a fohással kezdik: Istennek legyen hála.

Gyermekkorunk szép emléke, hogy reggel, mikor kinyitottuk a szemünket, a szoba már ki volt szellőztetve, melegre befűtve, s a kávé ott párolgott az asztalon. Mit jelentett ez? Azt, hogy már valaki előttünk mindent elrendezett... Pontosan ez lesz az élményünk akkor is, mikor majd a másvilágon fölébredünk. Isten szeretete nemcsak a csillag milliárdokat teremtette, hanem egy másik világot is. Jézus már előttünk járt itt a földön, értünk szenvedett. Aztán fölment a mennybe, hogy helyet készítsen számunkra.

Atyánk, köszönjük, hogy szeretetedet, a jót adtad, magadat adtad nekünk, még embertársaink szeretetén, gondviselésén keresztül is. Köszönjük, hogy gyógyulást is Te adsz, léleknek, testnek. Add, hogy elégedettek legyünk mindazzal, amit Te adtál és tudjuk mindazt őszinte hálával megköszönni. Kérjük kegyelmedet, hogy földi utunk végén, a számadás nagy napján is szereteteddel, irgalmaddal találkozzunk, vég nélküli hálaadással dicsérjünk Téged. Ámen.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

„ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ”

A megrohadt öv

Jeremiás XIII. 1-12.v. Juda országának egén mindegyre sötétebb és veszesebb felhők tornyosodtak fel. A zsidó nép mindent megtett arra nézve, hogy az Úrral kötött áldott szövetség kapcsai összetörjenek. Végzetes könnyelműséggel sietett kihívni fejére Jehovájának ítéletét.

A tragikus sorsot a nemzet legnagyobb fiai, prófétái előrelátva, mindent megtenni igyekeztek, hogy a halálos örvény széléről honfitársaikat visszarántásák. Mikor az Isten szavának már nem volt átütő ereje és hatása a népek nagy tömegére, olyan szokatlan és rendkívüli cselekedetek megtevésére is vállalkoztak, amelyekről remélhették, hogy azokkal talán közelebb juthatnak a megkeményedett emberi szívekhez és a bűn által megsötétedett elmékhez.

Az Ur nagy prófétái között egyik legkimagaslóbb volt Jeremiás, akit mélységes vallásossága és forró hazaszeretete kitorolhatetlenül írott be nemcsak fájának, hanem az emberiségnek történetébe is. Werfel F. hírneves író szinte lenyűgöző erővel állítja be „Halljátok az Igét” c. művében a próféta alakját s jellemét, és egyéniségét olyan markáns vonásokkal rajzolja meg, hogy az ember ennek hatása alól alig szabadulhat.

Jeremiásnak az Úr parancsolatából egy len-övet kellett vásárolni és derekára kötni, vízbe azonban bevinni nem volt szabad. Majd rövidesen ismét hangzott a további parancs: vedd az övet, amely derekadon van, s menj az Eufráteshez és rejsd el azt ott a kőszikla hasadékában. A próféta engedelmességet. Sok nap múlva azonban újra mondta az Úr: kelj föl, vedd el onnan

az övet és íme az öv rohadt vala, egészen hasznavehetetlen.

Elképzelhető az a feltűnés, amelyet Jeremiás a szorosan testéhez kötött merev, mosatlan övvel keltett. S még inkább pedig azzal, hogy bizonyos idő múltán újra elment az Eufráteshez és a megrohadt övet magához vette. Az emberek figyelme különösebben is a prófétára terelődött és akit addig jóformán meg se láttak, s beszédét egyszerűen eleresztették fülük mellett, most foglalkozni kezdtek cselekedetével. Voltak, akik a prófétát kinevették és meggyöngült elméjüknek tartották. De voltak olyanok is, akik gondolkozóba estek afölött és akaratlanul is érezték, hogy mélyebb jelentőséget kell abban keresni.

Az általános érdeklődést nem késett kielégíteni a próféta, így szólván: „Ezt mondja az Úr: Így rontom meg Juda kevélységét és a nagy Jeruzsálem kevélységét. Ez a gonosz nép, amely nem akar hallgatni az

SULYÓK ISTVÁN püspök

FOLYTATÁSA A 6. OLDALON

TÍZÉVES A JANKAFALVI NŐSZÖVETSÉG

A békesség evangéliumának hirdetése

A gyülekezet kórusa Ghitea Angéla kántor vezetésével

November utolsó vasárnapja gazdag ünneppésséggel köszöntött be a Jankafalvi Református Egyházközség életébe. A téliesre váltó, zord időjárás ellenére is, a fűtött kis templomban szép számmal gyűlt egybe az ünnepelő sereg. A templomot a helybeliek mellett, a nőszövetség meghívását elfogadó bihardiószegiek, székelyhídiak, adonyiak, szentjohbbiak, érmihályfalviak töltötték meg.

Az ünnepi istentiszteleten ft. Csúry István püspök hirdetett Igét, a Zsolt 122,8-9 alapján. Panaszkodunk, mert üresek a templomok – mutatott rá az igehirdető – pedig az emberek ma is összegyűlnek, igaz más helyeken. Lásd a nagy bevásárlóközpontok parkolóját, ahol sokszor alig akad üres hely. Éppen ezért a nőszövetség tagjainak is nemes feladatuk egyrészt az utódok templom iránti szeretetre nevelése, másrészt a békesség evangéliumának elvitele a templomon kívülre, haza családjukba, el egészen az egyes emberekig.

Már az igehirdető is megemlítette, de a házigazda lelképásztor, **Jakó Sándor Zsigmond** is kiemelte köszöntő beszédében, hogy ez a nap többszörösen is ünnep a jankaiak számára, hiszen egyrészt Advent első vasárnapja köszöntött be a keresztyének életébe, másrészt gróf Árva Bethlen Kata szüle-

tésének (1700. november 25.) 310 éves évfordulóját, harmadszor pedig a róla elnevezett Jankafalvi Református Nőszövetség 10 éves fennállását ünneplik. Ez utóbbihoz kapcsolódva **Tóth Erzsébet-Ibolya**, a jankai nőszövetség elnöke ismertette a szövetség 10 éves szolgálatát. Tevékenységük mottójául egy Rákóczi Ferentől származó idézetet választottak: „Az imádság nem sok szóból áll, hanem sok cselekedetből, ami körülveszi az imádságot.” Ennek megfelelően munkálkodtak csendesen, de annál látványosabban a jankai gyülekezet életében. Mi több, sokszor még a férfiak helyett is keményen dolgoztak a kis gyülekezet épülésére és szépülésére. A múltidézés szavait a jövőre való kitekintéssel zárta az elnök: „Jó reménységgel nézünk a következő 10 évre, hogy lesz ki tovább vigye a zászlót, a mottót, a szolgálatot gyülekezetünk életében. Adja Isten, hogy így legyen!” Az emlékezés után a helyi lelképásztor egy-egy Árva Bethlen Katát ábrázoló, az ünnepi napot megőrkítő emléklappal ajándékozta meg a vendégeket.

Az újraalakult Jankafalvi Református Vegyeskar éneklése, **Ghitea Angéla** diószegi kántornő vezényletével, nyitotta meg az ünnepi műsort. **Balázné Kiss Csilla** érmihályfalvi lelkész, kerületi nőszövetségi

ÁRVA BETHLEN KATA 1700. november 25-én született Bonyhán. 1717-ben anyja mostoha-testvéréhez, a katolikus Haller Lászlóhoz adta feleségül. Férje hamar meghalt. Második férje gróf Teleki József volt. Bethlen Kata harminckét évesen másodszer is özvegy lett. Csapás csapás után érte, s ezért írta nevét Árva Bethlen Katának. Gyermekei korán elhunytak, rokonai perrel támadtak rá, súlyos betegségek gyötörték. Az Olt melletti Hévízen élt. Az erdélyi orvosoktól, orvosi könyvekből képezte magát, s régi házi receptek felhasználásával a maga korának híres gyógyítója lett. Bethlen Kata az erdélyi református egyházközségeket és iskolákat bőkezűen támogatta. Állandóan foglalkozott könyvek gyűjtésével. 1743-1746-ban Bod Péter volt az udvari lelkésze Nagyenyeden, s könyvtárának katalógusát is ő állította össze. Nagy szerepe volt önéletírásának megszerkesztésében is. Tiszta fényes drága bíbor című halotti búcsúztatóját is Bod Péter írta. Árva Bethlen Kata imádságoskönyve halála évében 1759-ben jelent meg. „Védelmező erős pais” címen.

alelnök ünnepi beszédét követően a templomi közösség Kocsis István: Árva Bethlen Kata című monodramáját láthatta **Meister Éva** előadásában. A Szolnokról érkezett színésznő erdélyi származású, a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház tagja volt 1987-ig, jelenleg egyéni színházi estekkel lép fel a publikum előtt. Azzal, hogy elfogadta a jankai meghívást, történelmet írt a kicsiny település életében, hiszen ilyen jellegű (színházi) és színvonalú előadás emberemlékezet óta nem volt Jankafalván.

Az előadás magával ragadta a nézőközönséget. A gyülekezet előtt kibontakozott a vidám, tizenéves leány alakja, de éppúgy a sok gyászsal, zaklatással, keserűséggel megterhelt özvegy alakja is.

Az ünnepi műsor záróakkordjaként az Érmihályfalvi Musica Sacra kamarakórus adventi énekcsoakra hangzott el, **Veress László Zsolt** kántor vezetésével. Énekszolgáltatuk által valóságos megkoronázták a felfokozott ünnepi hangulatot.

Az ünnepség végeztével a helyi nőszövetség tagjai által készített szeretetvendégség várta a résztvevőket, hogy a sok lelki-szellemi táplálék után, a test is megelégtessen. Köszönet a Bihar Megyei Tanácsnak az ünnepségre nyújtott hathatós támogatásért.

Zsiskú János emlékezete

December végén volt a néhai belényesi papköltő, Zsiskú János halálának első évfordulója. Emlékezünk rá szorongásos lélekkel volt barátai, hívei, akiket nagyon szeretett és akiket megénekelt verseiben, írásaiban, abban a szeretetben, amelyet irántunk érzett.

Nekem pár évtizede barátom volt, úgy tekinttem rá, mint egy alkotó egyéniségre, nagyszerű és hiteles emberi személyiségre, tapasztalt őszinte barátára.

Teremtő kedvű, játékos szellemiségű, nagyszerű egyéniséget veszített el jó egy éve a belé-

nyesi gyülekezet és a Belényesi-medence magyarsága, melynek hiteles képviselője volt. Közösségi hűsége, felelősségérzete, nemzeti kultúránk és anyanyelvünk melletti kiállása élményt és tanulságot jelentettek számomra.

2003 júniusában, nyugdíjba vonulásának idején ünnepeltük népes közösség körében. Távozása, melyhez hozzájárultak lelki és testi gyötrelmei, vesztéség mindnyájunk számára. Emlékét örökre megőrizzük és egy 2005-ben írt versével adózunk emlékének.

MIKLÓS JÁNOS

ZSISKÚ JÁNOS

Belényes

(...)

Csapásaid és ösvényeid
tőlem kaptatnak fel a csúcsnak,
földeddel egykor elföldelnek,
köveid közé beszalúznak,

és odalent, az altalajban
pihenek én majd meg időtlen,
jőféle esők mossák mind ki,
mivel belőled telítődtem.

KÁRPÁT-MEDENCEI IMANAP, NAGYBÁNYÁN

Egy keresztyén gyógyító tanúságtétele

Felemelő megemlékezésre került sor a Nagybánya-Óvárosi Református Egyházközség templomában december 5-én, a Kárpát-medencei imanapon, melynek dr. Papp Lajos szívsebész professzor volt az ünnepi előadója.

Az eseményt kezdő istentiszteleten nt. Sánta Ibolya budapesti lelkipásztornó hirdette Isten Igéjét a Jn 6 alapján. A háborgó tengeren Jézus odamegy a tanítványokhoz és biztatja őket: „én vagyok, ne féljete” (Jn 6,20). Mennyire nagy szüksége van a mai embernek is a Jézus ajkáról elhangzó biztató szóra. Oly sok kihívással és akadállyal kell szembenéznünk a 21. században is, jól esik számunkra is a biztatás.

Az igehirdetést követően nt. Bakné Major Enikő Nagybánya-Óvárosi lelkipásztornó buzdító, lelkes szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket, majd felkérte dr. Papp Lajos professzor urat, hogy tartsa meg előadását.

Az ismert szívsebész vallomással kezdte értekezését: őt a Teremtő Isten ide helyezte, „azért jött a világra, hogy gyógyítsa minden magyar testét és lelkét.” Rávilágított azon történelmi homályos ismereteinkre, melyekben az újkori kutatások eredményei nem szerepelnek. A Kárpát-medencében itt-hon vagyunk az Árpád vezetésével történt bevonulás óta. Ezt mi 896-tól számítjuk, de az előadó állítása szerint már 895-ben itt voltunk. Azért volt szükséges az időpont módosítása, mert a millenniumra szánt épületek nem készültek el...

Papp Lajos, e hazához és nemzetéhez való ragaszkodását tükrözi, hogy bár meghívták a bostoni Harvard Egyetemre előadónak, ahol előkelő állást és fizetést ajánlottak számára, de ő itthon maradt. Úgy érezte, neki itt a helye, tudásával a magyarságot szeretné szolgálni. Rátért szakterületére, a szív fontosságára is. Érdekes volt az emberi élet, és benne a szív keresztyén szemmel történő boncolgatása. Elhangzott hasonlata szerint az emberi mellkas olyan, mint egy templom, az oldalbordák, mint a hajó, köztük pedig ott van a szív, mint a templomban a szentély vagy a szentek szentje. A szív a fogantatás tizedik napjától életünk utolsó napjáig dobog. Mikor pihen a szív? Mondhatnánk soha, de a két dobogás közötti idő rendeltetett a pihenésre.

A későbbiekben hallhattunk arról a Katalin nevű betegről, aki – úgy érzem – a professzor úr szívsebész karrierjének a csúcspontját jelentette. 1987-ben megkereste egy kétgyermekes anyát. Megkérdezte tőle, hogy van-e Istenbe vetett hite? – tudván azt, hogy a hívők könnyebben gyógyulnak. A hitetlen beteg és a hívő orvos találkozási mindig meglehető, hiszen a nyomorúságban lehet megismerni az igaz barátot. A kétgyermekes Katalin műtétre jelentkezett, melynek során két billentyűt kellett kicserélni. Végül az orvosi beavatkozás sikerült.

A gyógyítás feladata bízott rá. Sok helyen kíváncsiak Papp Lajos lélek- és identitás erősítő előadásaira

1991. augusztusában telefonon keresték a kollégái, hogy egy tudóembóliás beteg kizárólag hozzá akar menni. Kiderült, hogy nem embólia, hanem a vérrög a két billentyűt fogta be. Mindez egy szombat délután történt. A kórház személyzetét be kellett rendelni. Mikor mindenki készen állt a műtetre, elűnt a beteg. A kapusok fontoskodó hatalmának köszönhetően, Katalin – ő volt a félholt beteg – műtétje félórás késéssel kezdődött. A sorozatos újraélesztési próbálkozások ellenére a beteg meghalt, beállt a klinikai halál. Mikor már mindenki lemondott róla, és az orvosa visszapillantott a műtőbe, hosszú percek eltelte után mozgást észlelt a monitoron. Ismét megpróbálták az újraélesztést, és ez alkalommal sikerült. Istennek hála csoda történt, és végül minden jóra fordult, a beteg túlélte a megpróbáltatást. Mikor magához tért ezt ismételtette: „Professzor úr, találkoztam Istennel”.

A beteg három hónappal később, ismét megkereste orvosát, hogy fáj a szíve. A professzor ismét műtétet javasolt, de a beteg csak több hónappal később volt hajlandó visszamenni. Elszántsággal, komolysággal, határozottsággal jelentkezett a megbeszélten napon a műtétre. Mikor magához tért, ezt mondta: „Professzor úr, fogadjuk meg, hogy ebben az életben többet nem hagyjuk el egymást.”

HETEDIK KÜRTSZÓ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

fűtést is korszerű technológiával megoldani. Az irodahelyiségek a megfelelő munkák elvégzése után, teljes megújulással örvendeztették meg a híveket. Imatermünk talán páratlan egyházmegyénkben, nemcsak a reformátusság, hanem a magyarság szentélye is. Van működő Ifjúsági Keresztyén Egyesületünk is, amelynek szintén ma ünnepeljük húsz éves fennállását. A nagytiszteletű asszony vezette Nőszövetség áldásos tevékenységéről is csak elsimeréssel és mély tisztelettel beszélhetek.

BOLDG, BÚSZKE és elégedett vagyok, hogy köszönhetem két évizedes szilágysomlyói lel-

DR. PAPP LAJOS: MINDANNYIUNKNAK FELADATA VAN. „A teremtő Isten mindannyiunkat meghatározott céllal és feladattal küld e földi mindenségbe. Mindannyiunknak, kivétel nélkül feladata van. Nem véletlenül születünk ide a Kárpát-medencébe, nem véletlenül nyelvünk a magyar, nem véletlenül vagyunk itt magyarok. Nekünk itt van feladatunk (...).

Kérem, hogy fegyverkezzünk föl nemcsak lelki erővel, hanem tudással is! Ez a tudás segít bennünket abban, hogy visszanyerjük önbecsülésünket, tartásunkat, magyarságtudatunkat.

Mi a mi nagy problémánk? Az, hogy elfelejtettük őseink hagyatékát és elfelejtettük, hogy kik vagyunk. Itt hátam megett föl van írva az Újszövetségnek két parancsa. Az egyik, ami az Istenre vonatkozik, a másik, ami az embertársunkra vonatkozik. Ez a szó, egyetlen szó, mind a két esetben ugyanúgy kezdődik: „szeresd a te Uradat”, „szeresd felebarátodat”.

Később Katalin súlyos autóbalesetet szenvedett. Magához hívta a professzort, és félig hunyorgó szemmel sottogta: „ugye professzor úr, nem hagyjuk el egymást?!” 1996. decemberében megtörtént Katalin hatodik műtétje, telefonon ismét azt sottogta: „ugye professzor úr, nem hagyjuk el egymást?!”

A kölcsönös ragaszkodás, a hit és a szeretet ez alkalommal cselekedetekben vált valóra. Katalin, az egykori hitetlen beteg, ma is él, és hűséges Istenéhez, orvosához egyaránt. Adja Isten, hogy sok hasonló lelkes orvos szolgáljon egészségügyi intézeteinkben.

A felemelő előadáshoz kórusművek társultak, a Nagybánya-Óvárosi és Újvárosi Református Közös Kórus előadásában. Örömmel nyugtázom, hogy ez az alkalom, a város különböző felekezetein kívül a környék érdeklődését is felkeltette, hiszen – a teljesség igénye nélkül – Koltó-Katalin, Magyarberkesz, Felsőbánya, Felsőtőfal, Alsófernezely, Borpatak, Színerváralja, Misztótfalu is képviseltette magát.

Köszönet illesse a Nagybánya-Óvárosi Református Egyházközség lelkipásztorait, gondnokát, presbitériumát, és mindazon lelkes egyháztagokat, akik fáradságot nem ismerve megszervezték ezt a sokszor fájdalmas, de a jelenben felemelő emlékezést. Adja Isten, hogy sok hasonló alkalomban legyen részünk.

ECSEDI ÁRPÁD

kipásztori szolgálata alkalmából Mike Zoltánt, kedves felségét és családját. Életük egészét, minden szinten kitölti a szolgálat, ezért szívből jövő köszönetet mondok mindannyiunk nevében. JÓL SÁFÁRKODOTT. A jézusi példázatból, a szolgálóból, akire a gazda a talentumokat bízta, a mi lelkészünk az a szolga, aki nem elásta hanem kamatoztatta talentumait, s amelyet az Úr így köszön meg: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután...” (Mt 25,14). HASONLÓ SZOLGÁKKAL, szolgálattal élhet, épülhet a jövőben is az Anyaszentegyház. Kérjük a mindenhát Istent, hogy adjon erőt lelkipásztor testvérünknek a további szolgálathoz, meglátván másokkal is, hogy hű az, aki elhívott minket a szolgálatra.

„Isten hívott el és állított a maga szolgálatába”

„De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok: és az Ő hozzám való kegyelme nem lőn hiábavaló...” (1Kor 15,10). Nt. Józsa Ferenc lelkipásztor a Szilágyság szülötte. Sokszor mondogatja, hogy hiányzik neki a „hepehupás vén Szilágyság”, de Aradon is megtalálta helyét Isten szolgálatában. Tavaly töltötte be 60. életévét.

– 1950. június 18-án születtem Szilágyperecsenben. Szüleim egyszerű falusi emberek voltak, sokat dolgoztak és küzdöttek a mindennapi megélhetésért és értünk gyermekekért. Bibliát olvasó és imádkozó emberek voltak, különösen édesanyánk. Isten után nekik köszönhetem életem alakulását.

Az óvodát, majd elemi tanulmányaimat szülőfalumban végeztem. A család anyagi helyzete miatt a szilágysomlyói szakiskolába felvételiztem eredményesen. A szakiskola elvégzése után esti tagozaton leérett-szereztem. Az Úr mindvégig velem volt, segített, irányította életemet.

– Magyar családban és közösségben született és nevelkedett, hogyan élte meg magyarságát ifjú korában?

– Szülőfalumban együtt éltünk román barátainkkal, egy iskolába jártunk, együtt játszottunk és tanultuk egymás nyelvét. Magyarságunkat Isten ajándékának tartottuk, akárcsak vallásunkat, melyet meg kell becsülni és őrizni. Családi, rokoni összejöveteleinken mindig előjött a magyar kérdés és Erdély sorsa, ami miatt sokat bánkódtunk. Ezeket az alkalmakon gyermekként, majd ifjúként vallásos és irodalmi verseket szavaltam: Családi kör, Nemzeti dal, Szózat. Szilveszter éjszakáján szívre tett kézzel énekeltük a Himnuszt.

Sokat olvastam, magyarságról szóló ismereteimet másokkal is megosztottam az iskolában, munkahelyen, baráti körben és a teológián. Isten Igéje és nemzetem iránti szeretetem mindig erőt adott ahhoz, hogy az igazságot ne hallgassam el. Ahol csak lehetett, igyekeztem ébresztetni a lelkiismeretet, a vallási és nemzeti tudatot, amint Bethlen Gábor mondta: „Nem mindig tudjuk megtenni azt, amit kell, de mindig meg kell tenni azt, amit lehet.”

– Miért lett református lelkész? A nyáji megyerőződhetett lelkipásztorra hítségéről.

– Isten magyarnak és reformátusnak teremtett. Az, hogy lelkipásztor lettem, az Ő akarata volt. Megszólított és elhívott a lelkipásztori szolgálatra. Amikor én ezt megértettem, akarata, elhívására igent mondtam. Vallom, hogy ez volt életem legnagyobb és legszebb döntése. Bár amióta Neki adtam az életemet és szolgálatára szántam el magam sok próbában volt részem, úgy a teológián, mint 32 évi szolgálatom ideje

Józsa Ferenc: mindaz, amit megéltünk, Isten szeretetének a jele

alatt. Amikor 1991-ben elfogadtuk családdal az Arad Mosóczi-telepi gyülekezet meghívását, a gyülekezet nagyon rossz szellemi és anyagi helyzetben volt. Istentiszteletre alig jártak 15-20-an az akkor nyilvánított 800 lélekből. A gyülekezetnek egy 100-110 férőhelyes kis imaháza volt, egy egyszerű lakása, fürdőszobával, konyhával. Az udvaron bozót, szemét és szegénység uralkodott. A kis imaterem mennyezetét fel kellett támasszuk, nehogy a nyakunkba szakadjon. Idejöveteleinkor kitarítottuk az udvart, kerítést építettünk. Jézus szavaival biztattam híveinket, hogy ami embereknek lehetetlen, az Istennel lehetséges. Ne veszítsük el reményünket, fogjunk össze, imádkozzunk és kérjük az Úr segítségét. Aztán a gyülekezeti tagok jövedelmek dolgozni. Innen-onnan használt anyagokat gyűjtöttünk, s lassan elkezdtünk építkezni: melléképület, raktárhelyiség stb. Amikor a hívek látták, hogy beindult az élet, megjött az adakozó kedvük is. Az istentiszteleten résztvevők száma vasárnapról vasárnapra növekedett. Az imaterem hamarosan kicsinek bizonyult, így rövid időn belül sor került a bővítésre. Majd parókiaépítésre is sor került, mert egy nagy-meg egy kisszoba nem volt elég a négy gyermekkel. Az építéshez a téglát mi szedtük ki a kemencéből, hogy olcsóbb legyen. Az építőtelepről olcsón betonfalakat vásároltunk. Közben kapcsolataink révén segélyhez is jutottunk. Így a meglévő lakáshoz egy új részt építettünk, felújítva a régit is. Istené a dicsőség, a hívek örömmel jöttek segíteni, mert látták, hogy van értelme. Minden munkát igyekeztünk mi elvégezni, hogy minél kevesebb legyen a kiadás.

1993 januárjában a presbitérium egy új templom építése mellett döntött. Még nem volt rá anyagi fedezetünk, de megtanultuk, hogyha Istenben bízunk, imádkozunk és engedelmessé válnunk Neki, mindent ki fog rendelni. Míg épült a templom az istentiszteleteket az udvaron sátor alatt tartottuk. Naponta 70-80 ember dolgozott ingyen, szeretetből, így hát karácsonyra már készen állt pirosban az új templom. Végleg 1995 júliusában lett kész, majd december 3-án szenteltük fel, a parókiával együtt. Ekkor történt meg a lelkészbeiktatás is, mely alkalommal egy új ezüstkehellyel gazdagodott a gyülekezet.

1994-ben egy ifjúsági ház megépítéséhez is nekikezdtünk, mely 1996-ban lett kész. Mellé építettünk még egy gyülekezeti konyhát, kántor lakást, garázst, melléképületeket. 1995 őszén Aradtól 35 km-re egy majdnem félhektáros területet vásároltunk táborozás céljára, melyre 2004-ben építettünk táborházat. Azóta több mint tízezer gyermeket, ifjút, fiatal házast, időseket táboroztattunk azzal a céllal, hogy Krisztushoz vezessük őket. Hála Istennek sokak életében lett ez áldássá.

A külső építkezésekkel párhuzamosan lelki munkát is végeztünk: gyermekvallásórák, IKE-alapítás, különböző biblia-órák, énekkar, nőszövetség, Isten áldása gazdagon kiáradt életünkre és munkánkra. Gyülekezetünk élő gyülekezetté lett, s mindezért csak az Úr a dicsőség, miénk csak „orcánk pirulása”.

– Kérem, beszéljen néhány szóban a családjáról.

– A házasság Isten szívéből fakad, Ő a szerzője. Már fiatal korom óta kértem Istent, hogy majd a rendelt időben vezesse elém jövődöbeli feleségemet. Imádságaimat meghallgatta, s így Szilagykraszán elém hozta Papp Klárát, akivel 1980. október 9-én a krasznai református gyülekezetben megesküdünk. Azóta szolgáljuk mindketten Isten ügyét, népünket, az egyházat. 1993-ban született az ötödik, majd 1998-ban a hatodik gyermekünk. Két leány után két fiú, majd megint egy leány, s még egy fiú. Emese zene-tanárnő, ő vezeti a gyülekezet énekkarát, besegít a vallásórák megtartásában. Enikő orvos, Ferencz ötödéves teológus, Lidia a nagyváradi Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium tanulója. Tamás az V. osztályt végezte Aradon. Feleségem a gyülekezet kántora, az énekkar oszlopos tagja.

Vallom, hogy mindaz, amit megéltünk, amiben részünk volt és van ma is, Isten szeretetének a jele, az Ő áldása családi, gyülekezeti és társadalmi életünkben egyaránt.

Imádkozom és kérem az Urat, hogy a jövőben is használjon bennünket és vigye véghez általunk azt, amit eltervezett. Ele-tünk és szolgálataink legyenek az Ő dicsőségére és embertársaink javára, örömére.

Tavaszi közgyűlés előtt a Presbiteri Szövetség

November 26-án szombaton délelőtt, a nagyváradai Lorántffy Zsuzsanna Egyházi Központban tartotta őszi ülését Egyházkerületünk Presbiter Szövetségének Elnöksége és a Gondnokok Kollégiuma.

A tanácskozás áhítattal vette kezdetét, amelyet **Enyedi András**, a presbiterképző bizottság és a Temesvári Egyházmegye PSZ-elnöke tartott, a Róm 8,26-38 alapján.

A számbavételt követően maratoni ülés következett, hiszen a napirendi pontokat figyelembe véve sok volt a megbeszélni való.

László Kálmán, a Királyhágómelléki Presbiteri Szövetség elnöke

A 2010-es évről tartotta meg beszámolóját **Venter Miklós** főtitkár, **Tóth Zsigmond** sajtóreferens és **Mészáros Gyöngyi** könyvelő. Ezt követően a jelenlévők kielemezték az augusztus 27-28-án, a nagyvárad-rogeriuszi templomban megtartott VI. Partiumi Presbiteri Konferenciát. A 2011-es, VII. Partiumi Presbiteri Konferenciát a Nagyváradai Egyházmegye szeretné vendégül látni, jelentette be **Márton Jenő**, a Nagyváradai Egyházmegye PSZ-elnöke. Felvetése elfogadásra talált, jóváhagyásáról a márciusban tartandó Közgyűlés dönt.

Megbeszélésre került továbbá a 2011-es tagdíj, amely nem változik a tavalyihoz képest, azaz marad a presbiterenkénti 10 lej.

Elkészült az új Alapszabály, valamint a Szervezeti és Működési tervezet, amely konkrétan meghatározza minden tisztség feladatát. E tárgyban is sok hozzászólás és javaslat hangzott el.

A Hidalmáson megrendezendő második presbiter- és munkatársképző tábor időtartama egy hétről 3-4 napra rövidült, az idei év tapasztalatait figyelembe véve. Megvitásra kerültek továbbá a 2010-es egyházi tisztújítások, amely a Szövetség szemszögéből eredményesek voltak úgy egyházme-

A tanácskozás a nagyváradai Lorántffy Zsuzsanna Egyházi Központban került sor. Jobbra Venter Miklós PSZ-főtitkár

gyei, mint egyházkerületi szinten, illetve az Ifjúsági és Presbiterképző bizottságok 2011-es tervei.

Több javaslat és indítvány hangzott el, amelyeknek figyelembevételével készíti elő az elnökség a tavaszi Közgyűlést. A hosszú, hat órás folyamatos ülésezés munkálatai eredményesek voltak, ezt követően a jelenlévők szeretetvendégségben részesültek.

TÓTH ZSIGMOND

A MEGROHADT ÖV

FOLYTATÁS A 2. OLDALRÓL

én beszédemre, amely a maga szívének hamisságában jár és jár idegen istenek után, hogy azoknak szolgáljon és azokat imádja: olyanná lesz majd, mint ez az öv, amely egészen hasznavehetetlen."

Évezredek rétegződtek azóta egymásra, hogy Jeremiás vallása és népe sorsa iránt érzett mélyes szeretéből ezt a tettet elkövette. De az az örök igazság, mely

e messze múlt ködös homályából, ebből a jelképből előttünk kisugárzik, éppen olyan megdöbbentően érvényesül ma is, mint egykor Izrael népének életében. Addig, míg a népek és nemzetek Istent és törvényeit hordozzák szívükben és életük makula nélkül tiszta, oly szorosan tartja közvetlen közelében az Örökkévaló, mint ahogyan odasimul a keleti ember öltözetét összefogó díszes öv annak testéhez. Amely pillanatban azonban ez a szoros kapcsolat meglazul és megszűnik, lelki és testi nyomorúságok,

halálos örvények nyílnak meg lábai előtt. A próféta övének szomorú sorsa mint isteni ítélet vonul a mai emberiség feje fölé és rettenetes katasztrófába zuhan a világ, ha megérteni nem akarjuk, hogy a Jeremiások nemcsak a régi múltnak, hanem a mai emberiségnek is szólanak. Vajha ez a mi összetört népünk is közelebből felfigyelni prófétáinak szavára és megtartásának egyetlen köszikájához megtérni komolyan igyekeznék.

(Református Árvaházi Képes Naptár, 1940)

KETTŐS ÉVFORDULÓ...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Az eltelt két évtized alatt több, mint 250 ifjú volt tagja a szervezetnek, közülük 13-an indultak el a lelkesítő szolgálat útján. Napjainkra sajnos a lendület alábbhagyott, mostanra 15–20 tagra apadt az IKE-csoport létszáma.

A huszadik évfordulón kétnapos rendezvényt szerveztünk, mely szombat délelőtt temetőlátogatással kezdődött. Ennek során az ifjak egy csoportja a négy elhunyt IKÉ-sre emlékezett és koszorút helyezett el sírjaikon. Délután a Kastély Szállóban gyülekezettünk. A seregszemle és számbavétel után **Sziszik József** volt IKÉ-s, jelenleg közszegremetei lelkesítő áhítattal nyitotta meg az ünnepi együttlétet. Az áhítatot követően **Püösök József Attila** sarmasági lelkipásztor

tartott előadást nemzeti jelképeinkről. Ezután képes-zenés összeállítást láthattunk az elmúlt húsz év tevékenységeiről, majd közös énekléssel tettük emlékeztetésé a találkozást. Jó volt visszaemlékezni, találkozni, együtt lenni.

A vasárnap délelőtti istentiszteleten kettős ünnep volt gyülekezetünkben. Nem csak az IKE megalakulásának 20. évfordulóját, hanem lelkészünk gyülekezetünkben való 20 éves szolgálatát is ünnepeltük. Igét hirdetett **Süle Gyula Zsolt** vérvölgyi lelkipásztor a Róm 11,16 alapján. Hitet erősítő igehirdetése után **Szűcs János** főgondnok köszöntötte a gyülekezetünkben két évtizede szolgáló **Mike Zoltán** lelkipásztort és feleségét, a nőszövetség elnök-asszonyát. Méltató szavai után **Acsádi Annamária** presbiter nyújtotta át a presbitérium ajánlókát, egy ezüst kelyhet. Ezt követően az if-

júság három énekszámval szolgált, **Szabó Gabriella** volt IKE-elnök az első tíz év munkájáról, Dakó Éva Judith jelenlegi IKE-elnök pedig a második évtized tevékenységéről számolt be.

Acsádi Annamária zászlóánya, tiszteletbeli IKE-elnök hagyományainkhoz híven emlékszalagot kötött az ifjúsági zászlóra. A köszöntések sorát a Bánffy-énekkar két dallal zárta. Mike Zoltán lelkesítő és felesége meghatottan köszönték meg a hozzájuk intézett szavakat, záróakkordként pedig a lelkipásztor emlék-okleveleket adott át a jubileum alkalmából.

Tisztelet és köszönet adassék mindazoknak az ifjaknak, akik vállalták a szolgálatot, és keresztyén közösségünk épülésére voltak. Urunkat kérjük, áldja meg gazdagon mindnyájunk életét. Övé legyen a hála és dicsőség.

Fehér Dániel emlékezete (1957-2010)

„Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségét hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk.” (Rm 15,1)

Az Istentől megtanult szent leckét felmondhatja velünk a Mindenható. Beleremeg az ember lelke és esze, amikor rájön, ez

az az alkalom, amikor elevenünkbe vágóan számon kéri a hitünket, gyakorlati keresztyén-ségünket, a Tőle megtanult szeretet másolatát. Minden temetés az élők számadása, nem a halott vizsgáztatása. Úgy érzem, érezzük, hogy a magunk megsokszorozódott nyomorúságában sem vonulhatunk el a másik fájdalomtól, nem lehetünk kívülről, mert „mindnyájan egy vérből és egy nemzetségből” teremtettünk, az Isten gyermekei, az Isten családja vagyunk. Magunk hitét és szeretetét megkettőzve fogjuk körül a gyászoló családot.

Elköltözött testvérünk, Fehér Dániel rokantnyugdíjas lelkipásztor, az ígéret gyermekeként kapta Isten elhívását, hogy az ő vetésében dolgozzon. Ajándékba kapott az Úrtól kellő lelki erőt, emberi tartást, értelmet és kiállást. Ehhez teődött a szülői házból és a mezőség kitaró küzdelmével élő népéből magával hozott rátermettsége is. Szóval, erőssé tette őt az elhívó és küldő Ura. Adott is köré kiterjedt szántóföldet több gyülekezet által. Csekelaka nyáját az ifjú lelkesedésével pásztorolta. A hegyen épített Isten-háza oltalmába, vagy a parókiaiban létrehozott gyülekezeti teremben hallgatta a nép Isten üzenetét, amit ritka lelki erővel adott át híveinek. Parókiajában otthonos lakhelyet alakított ki ifjú családja számára. Ott köszönt rájuk az Úr a házasság gyümölcszeként két gyermekkel. Örömiük túlaradó hálával töltötte el lelküket Isten iránt.

Amikor fordult az idő, az Isten elhívta őt a Bihar megyében lévő Órvénd gyülekezetébe. Nemcsak a szem látómezeje tárgult az alföldön,

hanem a lelke és szelleme is bekapcsolódott a mozgalmasabb egyházi élet eseményeibe. Jó sáfára volt gyülekezetének. Ámulatba ejtette a falut munkabírásával: az Úr szántóföldjében és az eklézsia földjében is kitartóan, fáradhatatlan szorgalommal végezte a rábizott munkát. Mindenütt bizonyosságát adta annak, hogy az erő, amit az Úrtól kapott, nem volt hiábavaló befektetése a mennyei Atyának.

Boldog volt, látva gyarapodását családjának. Gyermekei iskolai előmenetele, felesége jó munkahelye, mind azt sugallta a falu lakosainak, hogy az Isten áldása megpihent az ő lelkészükön és családján. De igazán csak ott belül, a ház falai között és a lelkekben támadt az erőtelenség, mely megkeserítette a látszólag gyönyörű életüket.

Nagy meglepetésre, alig öt esztendő eltelével újra továbbindult a család, vissza a szülőföld közelébe, Marosvásárhely mellé, Gernyeszegré. A hatalmas történelmi örökséggel bíró falu, a szép gyülekezet lehetősége a családnak is új életfeltételeket kínált. Az Úr újabb ablakot nyitott számukra. Sok belső vívódás után, lelki háborúk nyomán az erő, amit kapott az Úrtól, lassan elfogyott. Erőtelensége eklézsiaatlant vitte haza szülőfalujába, Melegföldvára.

Most mondjuk fel mi a szent leckét, vagy éppen híjjával találtunk és elmarasztal az Úr bennünket. Bűnbánatra készítet az Úr bennünket: az erők állandó egyenetlenségében most újabb alkalmat ad ahhoz, kiegyenlítsük azt a mennyei mérce szerint, hogy viseljük gondját azoknak, akiknek a gyász a legnagyobb fájdalmuk. A testvéri szeretetben megosztott teher gyógyít bennünket is.

Aldott munkája emlékét is tegye áldottá!

VERES-KOVÁCS ATTILA

FEHÉR DÁNIEL református lelkészt december 24-én, 53 évesen hívta haza az Úr. 1981-ben végezte teológiai tanulmányait, 1981-1992 között a Maros megyei Csekelakán, 1992-1997 között a Bihar megyei Órvénden, 1997-2004 között pedig a Maros megyei Gernyeszegen végezte azt a szolgálatot, amit az Úr Isten rábizott. December 28-án, Melegföldváron kísérték utolsó földi útjára.

GYÁSZJELENTÉS. „Boldogok a halottak, a kik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” Jel 14,13

Isten akaratában megnyugodva tudatjuk mindenkivel, hogy 2010. december 16-án hazaköltözött Teremtő Urához **PÉLI SÁNDOR** 73 éves nyugdíjas szilágy-lompéti lelkipásztor. Gyászolják őt a családtagok, a lompéti gyülekezet és a két szilágy-sági református egyházmege.

„Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömebe.” (Mt 25,21)

A 3. KIRÁLYFI VAGY KIRÁLYLÁNY. Az Áldás Népeség Társaság és az Erdélyi Magyar Ifjak irodalmi pályázatát hirdet IX-XII. diákoknak. A pályaművek (írott alkotások bármilyen műfajban) témája: **A harmadik testvér iránti szeretet, illetve az utána való vágyakozás.**

Díjak: I. díj: 1000 euró, II. díj 500 euró, III. díj 300 euró.

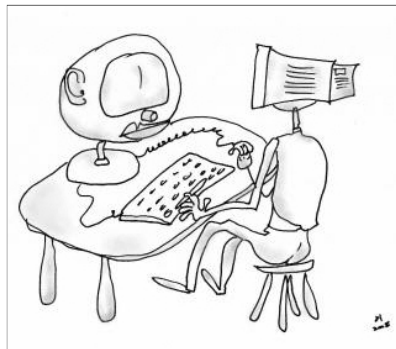
Pályázási feltételek, útmutatók, bővebb információk: 400001 Kolozsvár, Monostori (Motilor) út 4/6.

Tel.: 0264/599-222.

E-mail: palyazat@magyarifjak.org.

www.aldasnepesseg.ro, magyarifjak.org.

FIRKA

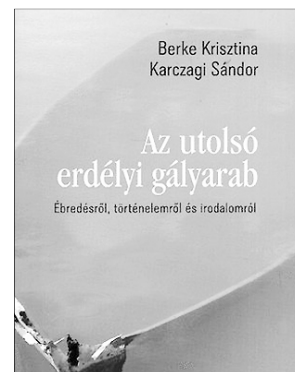

Számítógép-ember

Adorjáni László rajza

OLVASÓLÁMPA

Az utolsó erdélyi gályarab

Karczag Sándor az elmúlt száz év történelmének élő-leven szereplője. Elkötelezett lelkipásztori munkáját a kommunista rendszer hűsz év szabadságvesztéssel jutalmazta, több lelkészársával együtt börtönbe vetették, majd a Duna-deltába szállították kényszermunkatáborba. A fogság, a kegyetlen terror és felemelő megtapasztalások erős kontrasztjával, élete legmeghatározóbb élményévé vált.

Leírásában döbbenetes kép tárul elénk Románia valamikori értelmiségi rétegének deltabeli életéről, olyan táborhelyekről, melyeket megsemmisítéssel igyekeztek kitorolni azóta az ország emlékezetéből.

Továbbá megismerhetjük egy mintaszerű ember gondolkodását kultúránk eddig felhalmozott értékeiről, láthatjuk, hogyan vált élővé, vagy másképpen talapzattá és építőkövé az a műveltség az ő életében, gondolkodásában, erkölcsi tartásában, mely sokan halottnak tekintenek.

(Berke Krisztina – Karczag Sándor: Az utolsó erdélyi gályarab, Koinónia Kiadó, Kolozsvár, 2010., 160 oldal.)

KIRÁLYHÁGÓMELLÉK ADOMÁNYA AZ ISZAPKÁROSULTAKNAK. Három millió forintot, a partiumi gyülekezetek az iszapkárosultak javára gyűjtött adományának első részletét nyújtotta át december 22-én az egyházkerület küldöttsége (Csúry István püspök, Forró László főjegyző, Salánki Lóránt előadótanácsos) a Dunántúli Református Egyházkerület pénztárának. A vendéglátók részéről **Steinbach József** püspök tájékoztatta a királyhágómelléki küldöttséget a Dunántúli Egyházkerülethez eddig beérkezett adományokról, mely megközelíti a 40 millió Ft-ot. Az eddig beérkezett adományokat az iszapkárosultaknak épülő házak berendezésére fordítják. A két egyházkerület vezetése köszönetét fejezi ki a Királyhágómelléki Egyházkerületben élő adományozóknak.

KÉSZÜLŐBEN AZ EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÓ.

A keresztyén kórházrendszerhez tartozó egészségbiztosítási pénztár létrehozását a Királyhágómelléki Egyházkerület az OTP Bank romániai szervezetére bízta. A tervek szerint a biztosítónak járulékot fizetők egy bankkártyához hasonló egészségügyi kártyát kapnak, és az ezen található kreditpontokat a keresztyén kórházban használhatják fel. **Csúry István** püspök először tavaly januárban, püspökké avatásán említette meg a kórház- és biztosítórendszer ötletét.

A Segítő Jobb Alapítvány részéről **dr. Kalmár László** elnök már korábban támogatásáról biztosította a kezdeményezőket. **Forró László** főjegyző bejelentette: a kórház ügyét **Lukács József**, volt szilágysomlyói esperes veszi kézbe, aki évtizedek óta segít a súlyos betegeknek, hogy műtéti lehetőséghez jussanak. Már a római katolikus püspökséggel is tárgyaltak arról, hogy esetleg ők biztosíthatnak székelyhelyet az intézmény számára. Csúry István püspök azt vallja, nem elég csak meghallani a krisztusi intést: gyógyítsatok, meg is kell cselekedni. *(A Krónika nyomán)*

NEMZETKÖZI BIBLIA-KIÁLLÍTÁS A DÉLVIDÉKI TEMERINBEN. **Tőkés László**, az Európa Parlament alelnöke, december 20-án este Temerinben nemzetközi Biblia-kiállítást nyitott meg. Mint mondta, Isten igéje jelkép és irányjelző is egyben. A rendezvény keretében több mint 250 különböző korú Szentírást vehettek szemügyre a látogatók. A bibliák a világ 60 országából érkeztek és 35 nyelven íródtak – nyilatkozta **Ágoston Mária**, a helyi Művelődési Központ igazgatója. **Hermán M. János** református lelkész, egyháztörténész, aki 2007-ben

Brüsszelben szervezett nemzetközi biblia-kiállítást, elhozta gyűjteményének egy részét. A kiállítás érdekességének számít a hindu nyelven írt indiai biblia, valamint a koreai és a cigány biblia. *(A Vajdaság.ma nyomán)*

A két szilágysági egyházmegye egyházzenei szakmai napján 18 kántor vett részt

EGYHÁZZENEI SZAKMAI NAP ZILAHON.

December 3-án a zilah-belvárosi református templomban gyűltek össze a zilahi és a szilágysomlyói egyházmegye kántorai. A nyári Kántorképző Tanfolyam után fogalmazódott meg az igény arra nézve, hogy gyakrabban találkozzanak egymással a kántorok, időnként egy-egy egyházmegyében szerveződő továbbképzőn, szakmai napon, ahol az ünnepek közeledtével kicserélhetik tapasztalataikat, illetve kórusanyaggal, új művekkel ismerkedhetnek meg, amelyeket aztán a maguk gyülekezetében megtaníthatnak. Az első ilyen szakmai nap megszervezésének konkrét javaslata a zilah-belvárosi kántor, **Rácz Lóránd Márton** részéről érkezett, aki meghívta a zilahi és a szilágysomlyói egyházmegyék kántorait. A szakmai napon 18 kántor vett részt. A reggeli áhítatot **Püsk Sándor Csaba** lelképásztor tartotta, majd **Bogdán Zsolt** zilahi esperes köszöntötte a megjelenteket, köztük **Berkesi Sándor** tanár urat. A délelőtti folyamán kóruskarvezetés órán több karácsonyi kórusművet tanultak meg a jelenlévők. Ebéd után pedig az énekeskönyv adventi és karácsonyi énekeivel ismerkedhettek meg, ezek tanítási módszereivel, illetve **Pünkösti Apor** zilahi kántor, a kántorképző orgonatanára segítségével előjátékokat, koráljátékokat gyakorolhattak. A résztvevők kottaanyagot és karácsonyi CD-felvételeket kaptak ajándékba.

Köszönetet mondunk a házigazda gyülekezetnek a fogadtatásért, a terített asztalért, az ötletgazdának a szervezésért és a tanároknak a közreműködésért. A jó példa reméljük, ragadós és nemsokára más egyházmegyében is lesz hasonló egyházzenei rendezvény.

OROSZ OTILIA VALERIA

KONFIRMÁLTAK TALÁLKOZÓJA ÉRKESERŰBEN. Az Érkeserői Református Egyházközösségben is hagyománya lett a 25 és 50 éve konfirmáltak találkozójának, számol be a december 5-én tartott ünnepi alkalomról, a gyülekezet honlapján **Oroszi Kálmán** helyettes lelképásztor. A jeles alkalomra mindkét évfolyamnak több, mint a fele meg tudott jelenni. Igehirdetést követően a gyülekezet gyermekkórusa - **Nyéki Enikő** kántor vezetésével - adventi énekekkel örvendeztette a megjelenteket.

Az istentisztelet második részében az egykor konfirmáltak fogadalmának megerősítésére került sor, majd csendben megemlékeztek a már elhunyt évfolyamtársakra, illetve az egykor konfirmáltató lelkészre: **Pál László** és **Kallós István** tiszteletesekre. A megjelentek emléklapot vehettek át, melyen az egykor konfirmáltak névsora, az egykori konfirmációs eskü és ének szövege is szerepelt.

Az istentisztelet után került sor a csoportképek készítésére, illetve konfirmálók és társaik számára megtartott szeretetvendégségre. *(Érmellék.blogspot.com)*

A 25 éve konfirmáltak

Az 50 éve konfirmáltak

IDÉZŐJEL

„Minden általánosítás hibás, beleértve ezt a mostanit is – mégis folyton általánosítunk. Képeket alkotunk, majd kőbe vessük azokat, hogy ne lehessen rajtuk változtatni. Elutasítunk, vagy elfogadunk embereket, termékeket, programokat és propagandákat a rájuk aggatott címke szerint. Tudunk egy keveset valamiről, és úgy teszünk, mintha mindent tudnánk.”

ELISABETH ELLIOT